

kaldt en særlig plenarforsamling til behandling af Ungarnspørgsmålet, hvis sagens udvikling gjorde dette nødvendigt.

15. Deklaration angående fredelig sameksistens mellem landene.

(Dagsordenens punkt 66).

General Committee vedtog på sit møde den 30. september 1957 med 11 stemmer mod 1 (Kina) og 3 blanke stemmer (Frankrig, Paraguay og Storbritannien) efter forslag af Sovjetunionen at anbefale til plenarforsamlingen at optage ovennævnte spørgsmål på dagsordenen. Fra britisk og fransk side blev der udtrykt forundring over, at det land, der senest havde begået aggression, ønskede at få vedtaget en erklæring om fredelig sameksistens. Andre lande henviste til, at principperne om fredelig sameksistens allerede var nedfældet i FN's pagt og vedtagelsen af en selvstændig erklæring derom derfor unødvendig. Plenarforsamlingen vedtog den 1. oktober 1957 at optage spørgsmålet på dagsordenen.

Debatten i 1. udvalg, hvortil spørgsmålets behandling blev henvist, indledtes af den sovjetiske delegerede, som fremsatte et resolutionsforslag, der bl. a. gik ud på, at plenarforsamlingen skulle opfordre staterne til i deres indbyrdes forhold at lade sig lede af følgende 5 principper:

- 1) gensidig respekt for den territoriale integritet og suveræniteten,
- 2) ikke-aggression,
- 3) ikke-indblanding i andre staters indre forhold, det være sig af økonomisk, politisk eller ideologisk art,
- 4) ligestilling og gensidighed,
- 5) fredelig sameksistens.

Indien, Sverige og Jugoslavien fremsatte ligeledes et resolutionsforslag, i hvilket de nævnte 5 principper for fredelig sameksistens omtales, men hvor henstillingen til staterne var formuleret mere generelt end i det sovjetiske forslag, idet plenarforsamlingen skulle opfordre staterne til at tage ethvert skridt med henblik på at styrke den internationale fred, at udvikle venskabelige forbindelser og at afgøre stridigheder med fredelige midler som påbudt i FN's pagt og som nævnt i resolutionen.

USAs delegerede udtalte, at 3-magtsforslaget måtte anses som et alvorligt ment

forsøg på at formulere gamle principper i en ny form, og tilsagde forslaget sin fulde støtte. Over for det sovjetiske indlæg fremhævede han den forskel, der er mellem Sovjetunionens ord og handlinger, og udtalte, at USA betragtede den fredelige sameksistens som spørgsmålet om at bygge fredelige forbindelser mellem landene ikke på ord alene, men tillige på fredelig optræden.

En lang række lande deltog i debatten, der i almindelighed var præget af mådehold. Bl. a. omtalte den finske delegerede de finsk-sovjetiske forbindelser, ligesom Sveriges delegerede gennemgik de enkelte principper i 3-magtsforslaget og sammenholdt dem med FN-pagtens principper.

Inden afstemningen om resolutionsforslagene indvilgede den sovjetiske delegerede på Indiens opfordring i, at 3-magtsforslaget fik prioritet. Dette blev derefter vedtaget med 75 stemmer, ingen imod, medens ét land (Kina) undlod at stemme. Den sovjetiske delegerede trak derefter sit forslag tilbage.

Plenarforsamlingen bekræftede 3-magts-resolutionen den 14. december uden debat med 77 stemmer, ingen imod, medens ét land (Kina) undlod at stemme.

16. Syrisk klage over trusler mod dets sikkerhed og mod verdensfreden.

(Dagsordenens punkt 69).

Den 15. oktober 1957 anmodede Syriens delegation om, at ovennævnte punkt måtte blive optaget på plenarforsamlingens dagsorden som en hastende sag. Den 16. oktober støttede Sovjetunionen den syriske anmodning. I General Committee foreslog Syrien den 18. oktober, at plenarforsamlingen oprettede en kommission, der skulle undersøge forholdene ved den syrisk-tyrskiske grænse og rapportere til forsamlingen. Repræsentanter for Syrien og Tyrkiet var indbudt til at tage ordet i generalkomiteen. Den tyrkiske repræsentant tilbageviste kort de syriske beskyldninger om provokationshandling ved grænsen og udtrykte samtidig sin regerings villighed til at lade plenarforsamlingen behandle sagen. Fra vestmagternes side blev det gjort klart, at man betragtede det syriske forslag som et sovjetisk inspireret propagandatræk, der oven i købet efter sit indhold burde være bragt for sikkerhedsrådet som det organ, der beskæftiger sig med trusler mod